

[Hans Hækkerup]

Jeg vil godt gøre nogle bemærkninger specielt om energiafgifterne, og for at undgå misforståelser vil jeg godt starte med at sige, at vi i socialdemokratiet er tilhængere af, at der i en situation med faldende energipriser målt i danske kroner sker en forhøjelse af energiafgifterne, således at tilskyndelsen til at foretage energibesparende investeringer fastholdes. Det er vores principielle holdning.

De forslag, der er fremsat her i folketinget, har desværre meget lidt med det at gøre. Formålet er helt klart et andet, nemlig at begrænse forbruget i almindelighed. Regeringens forslag om forhøjelse af energiafgifterne mere end modsvarer faldet i forbrugerpriserne, sådan at nettoresultatet for de fleste forbrugere bliver en stigning i energipriserne, selv i forhold til det tidspunkt, hvor dollaren var højest. Så man kunne stille ministeren det spørgsmål: hvilket tidspunkt er det egentlig man skal gå ud fra? Hvorfor er det netop det tidspunkt, hvor dollarkursen var allerhøjest, en forholdsvis kort periode, hvor den lige var oppe og vende, man har taget som udgangspunkt for beregningerne? Mener ministeren, at man netop på det tidspunkt havde de helt rigtige energipriser i dette land? Det kunne egentlig være interessant at få nogle filosofiske bemærkninger fra ministeren om det.

Jeg vil også godt gøre nogle bemærkninger om udformningen af afgifterne. Der er ikke tale om, at man har lagt en ensartet forhøjelse på afgifterne, hverken hvis vi ser i procent af forbrugerpriserne eller i procent af de hidtidige afgifter. Jeg vil da ikke udelukke, at der kan ligge en energipolitisk målsætning bag denne forskel, men vil ministeren så ikke godt komme op på talerstolen og røbe for folketinget, hvad det er for energipolitiske målsætninger, der ligger bag denne forskellige stigning i afgifterne?

Jeg har i hvert fald kunnet konstatere, at fuelolie, der er faldet mest i pris, ikke har fået den største forhøjelse målt i procent, mens f.eks. benzinafgiften foreslås forhøjet forholdsvis mere, men det er måske et udtryk for centrum-demokraternes store indflydelse på regeringens politik.

Jeg vil godt for tredje gang erindre ministeren om det spørgsmål, jeg stillede: er regeringen enig med fru Bente Juncker i, at hvis dollarkursen stiger mere – det må vel være falder mere – end forudsat i lovforslaget, så

vil regeringen sætte afgiften på sikkerhedsudstyr ned?

Hr. Arne Bjerregaard var inde på nogle principielle betragtninger. Han sagde, at kristeligt folkeparti gerne vil være med til en prisudligningsafgift, men ikke til faste afgifter. Jeg vil godt spørge: er det også regeringens opfattelse? Jeg havde forstået, at det, regeringen foreslog her, var faste afgifter, men jeg vil gerne høre, om den er enig med hr. Arne Bjerregaard.

Set fra et energipolitisk synspunkt kunne det måske være fristende at sige, at en forhøjelse af benzinafgiften ville tilskynde til at vælge kollektive transportmidler og dermed medføre besparelser på energiforbruget, men også her har regeringen vendt tingene på hovedet. Sandheden er, at de mennesker, der er nødt til at køre i bil for at komme frem, er i en dårlig situation, og at regeringen ved at skære ned på bloktilskuddene har forhindret amtskommunerne og hovedstadsrådet i at udbygge den kollektive trafik. Det indgreb, der foreslås i dag, og som skal drøftes senere, trækker i nøjagtig samme retning. F.eks. er for hovedstadsrådets vedkommende 60 pct. af anlægsudgifterne indkøb af busser og S-tog til den kollektive trafik, og det er næsten uundgåeligt, at det bliver ramt af regeringens indgreb.

De mennesker, der bor i lejligheder, er også blevet stillet ringere. De skal nu bære en højere fyringspris. Regeringen har fjernet det tilskud til isolering af de lejligheder, der var, og det betyder, at de kommer til at bære den fulde afgiftsforhøjelse, netop fordi det store flertal af private udlejningsejendomme ikke er blevet isoleret.

De mennesker, der er så uheldige at bo i de dele af landet, hvor der hverken kommer fjernvarme eller naturgas, er nødt til at fyre med olie eller at have elvarme. Jeg vil godt sige, at vi gang på gang har stillet forslag her i folketinget om, at der sættes flere penge af til vedvarende energi, men hver gang har regeringen og de radikale stemt imod vores forslag. Det er på tide, at der sættes nogle penge af.

Og så er der de sociale kompensationer. Hvor er de blevet af? Hr. Fogh Rasmussen kom lidt nemt om ved sit svar. Mener hr. Fogh Rasmussen virkelig ikke, at der er mennesker i dette land, der bliver ramt af disse afgifter, og som vil komme i en vanskelig